

ПРЕКОРАЧЕЊЕ ОПТУЖНИЦЕ

Нема прекорачења оптужнице ако суд из ширег чињеничног описа дела који је дат у оптужници издвоји ужи чињенични скуп који чини чињенично стање утврђено правилном оценом одбране окривљеног и изведених доказа, те тако правилно утврђено чињенично стање подведе под одговарајућу правну норму која се не поклапа са правном квалификацијом из оптужнице.

Из образложења:

Првостепеном пресудом окривљени су оглашени кривима за извршење кривичног дела посредовање у вршењу проституције из члана 184 став 2 у вези става 1 у вези члана 33 КЗ и осуђени су по закону.

На ову пресуду, изјавили су жалбе ВЈТ и браниоци окривљених због свих законских разлога.

Апелациони суд је испитујући пресуду у смислу жалбених навода браниоца нашао да пресудом првостепени суд није прекорачио оптужницу, налазећи да се у радњама окривљених стичу елементи бића кривичног дела посредовање у вршењу проституције из члана 184 став 2 у вези става 1 КЗ, а не кривичног дела трговина људима из члана 388 став 3 у вези става 1 КЗ које им је оптужницом стављено на терет.

У предметном случају из ширег чињеничног скупа датог у оптужби издвојен је ужи чињенични скуп, односно правилном оценом одбране окривљених појединачно и у међусобној повезаности, те у вези са изведеним доказима, првостепени суд је правилно утврдио чињенично стање из изреке јер је у овој ситуацији био овлашћен да ширу чињеничну основу сузи и сведе на ужу чињеничну основу, описујући радње које су обухваћене оптужбом под којима се по становишту Апелационог суда, подразумева предаја лица ради вршења проституције, а која се у изреци језички формулише као радња учествовања у предаји, а не као радња приморавања на вршење проституције и то злоупотребом поверења и тешких прилика оштећене (које су описане у оптужби), за које нису постојали докази, тако да су ови елементи дела за које су окривљени оглашени кривима, били обухваћени оптужбом.

Стога, овај суд налази да првостепени суд приликом доношења ожалбене пресуде није повредио објективни идентитет оптужбе, с обзиром да није дошло до таквих чињеничних измена у пресуди из којих би произилазило да се ради о тежем кривичном делу од оног које је описано у оптужници.

(пресуда Вишег суда у Београду К. бр. 4259/10 од 13. маја 2013. године и пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 5171/13 од 05. новембра 2013.године)

*Аутор сентенце: Нада Хаџи-Перић,
судија Апелационог суда у Београду*